

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni panasz
elbírálása

Üi.:

Tel.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos panaszt terjesztett elő, amelyben a vele szemben *-n fogatosított rendőri intézkedést kifogásolta.

A panaszos a panaszában előadta, hogy *-n * óra és * óra közötti időben * tér környékén kerékpározott, amikor arra lett figyelmes, hogy két járőr egy némán kolduló idős férfit igazoltat. Ekkor a panaszos megállt a kerékpárjával és figyelte a rendőrök intézkedését. Az idős férfi igazoltatása azzal végződött, hogy a férfit felállították, majd arrébb küldték arról a helyről, ahol korábban kéregetett.

Ezt követően a panaszos odament a koldushoz és megtudta, hogy a rendőrök gyakran küldik el a koldulókat a környékről. A panaszos ezután arra lett figyelmes, hogy a rendőrök két rosszul öltözött és rossz szociális helyzetűnek tűnő férfit igazoltattak. Ezt követően a panaszos odament a rendőrökhöz abból a célból, hogy megtudja az igazoltatás okát.

Az egyik rendőr azt válaszolta, hogy terrorveszély van, míg a másik azt mondta, hogy ez a parancs, mindenkit igazoltatnak. A panaszos a válaszokat nem tudta elfogadni és ellenvéleményét fejezte ki. Ezt követően a rendőrök a panaszost is igazoltatták.

A panaszos sérelmezte, hogy az egyik rendőr több esetben is a panaszos kérdésére azt válaszolta, hogy „leszarom”, illetve amikor a panaszos elment a helyszínről, akkor az egyik rendőr hangosan megjegyezte, hogy a „kurva anyját”.

A panaszos jelezte a rendőröknek, hogy az intézkedés miatt panasszal fog élni, amire az volt a válasz, hogy „mehet a Teve utcába”.

A Panaszos – panasza szerint – a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat kifogásolta:

- a hajléktalan férfivel szembeni intézkedést,
- a panaszos jogalap nélküli, retorziós jellegű igazoltatását,
- a rendőr kulturálatlan szóhasználatát,
- a panasztételi jogról történő hiányos felvilágosítást.

A Panasztestület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszos igazoltatása jogalap nélkül történt, ami miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz és személyes adatok védelméhez fűződő joga. Az intézkedés retorziós jellege miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A rendőr által használt káromkodás miatt sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő joga. A panasztestület megállapította, hogy a panasztételről való tájékoztatási kötelezettség elmaradása miatt csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- a rendőri szerv vezetőjének tájékoztatása;
- rendőr jelentése;
- a rendőri szervezeti elem vezetőjének tájékoztatása;
- a rendőri szerv vezetőjének tájékoztatása;
- rendőr jelentése;
- körlevél.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőrség működési körében kiállított iratok közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál ezek tartalmát vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendelkezésre álló – a II. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A rendőr jelentésében foglaltak szerint *-n * óra és * óra közötti időben mozgóóri szolgálatot látott el a * tér illetékeségi területén társával.

A szolgálat teljesítése során * óra körüli időben a * szám előtti útszakaszon odament a rendőrökhöz a panaszos, aki azonnal kérdéseket intézett feléjük amiatt, hogy miért nem hagyják békén a hajléktalanokat, illetve azt állította, hogy a rendőrök nem is intézkedhetnek velük szemben. A rendőr a panaszos kérdésére válaszolva elmondta, hogy azért igazoltatják a szóban forgó személyeket, mivel nagyon sokan kéregetnek a környéken, illetve azért, mert többüket ismerik az előéletükből, valamint újabb ismeretlen személyek is megjelentek a téren, akik akár körözés alatt is állhatnak.

A rendőri jelentésből kitűnik, hogy a panaszos lekezelő és számon kérő hangnemben beszélt a rendőrökkel. Közölte, hogy panasszal fog élni.

A párbeszéd során a rendőrök említést tettek az Rtv. 29. § (1) bekezdésére is, amely az intézkedés jogalapja. Ezt követően a rendőrök a panaszost is igazoltatták, aki ennek eleget tett, és hozzá tette, hogy az intézkedés miatt panasszal fog élni.

A rendőrök a panaszosnak elmondták, hogy amennyiben panasszal kíván élni, akkor a „Teve utcában” megetheti.

A rendőrök az intézkedésről azt követően jelentést nem készítettek, a hivatkozott rendőri jelentéseket a Panasztestülethez benyújtott panaszt követően írták meg.

A rendőrök a jelentésükben előadták, hogy a „leszarom” szavakat az intézkedéskor nem használták, illetve a másik sérelmezett kifejezést, amely szerint az intézkedés befejeztével az egyik rendőr azt mondta, hogy „a kurva anyádat” nem a panaszosnak mondták, hanem egy arra közlekedő gépkocsivezetőnek szánták válaszként. A „panaszos csupán magára vette”.

V.

Az eljárás során először azt vizsgáltam meg, hogy mely panaszosi sérelem vizsgálatára rendelkezem hatáskörrel.

1. A panaszos sérelmezte a hajléktalan férfivel szembeni intézkedést.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint ezen eljárásban azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálatára rendelkezem hatáskörrel, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

Ennek megfelelően:

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen az intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen az igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen a testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A beadvány egyéb részei tekintetében azt is vizsgáltam, hogy a panaszt az arra jogosult személy terjesztette-e elő.

Az Rtv. fentiekben idézett 92. § (1) bekezdése alapján panasz előterjesztésére az a személy jogosult, akinek alapvető jogai az intézkedés, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazása során sérültek.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrök annak ellenére igazoltatták a koldusokat, hogy a rendőrök azért senkit nem vonhatnak igazoltatás alá, amiért hajléktalan, vagy annak tűnik, illetve kedvezőtlen szociális helyzetű, vagy annak tűnik.

Tekintettel arra, hogy a panaszos a koldustól meghatalmazást nem nyújtott be még a Panasztestület hiánypótlásra történő felszólítását követően sem, ezért megállapítható, hogy a rendőri intézkedés elleni panasszal összefüggő sérelmet nem a jogosult terjesztette elő, illetve meghatalmazást a panaszos nem csatolt be, ezért kizárólag a panaszost érintő rendőri intézkedésre vonatkozóan folytattam le a vizsgálatot.

A hajléktalan férfit érintő panaszt – tekintettel arra, hogy nem az arra jogosult nyújtotta be – nem vizsgáltam.

VI.

A panaszban megfogalmazott sérelmek vonatkozásában az alábbiakat állapítottam meg.

2. A panaszos jogalap nélküli és retorziós jellegű igazoltatása.

Az Rtv. 1. § (1) bekezdése szerint „*A rendőrség feladata az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés, valamint a bűncselekményből származó vagyron visszaszerzése.*”

(2) „*A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:*

1. általános bünyügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyron visszaszerzését,

3. ellátja a közbiztonságra veszélyes egyes eszközök és anyagok előállításával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos hatósági feladatokat,

4. közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el,

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése alapján „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés értelmében „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerint „A rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.”

A panaszos a panaszbeadványában azt sérelmezte, hogy a rendőr kellő jogalap hiányában foganatosította vele szemben az intézkedést. Megítélése szerint az intézkedés retorziós jellegű volt.

A rendőri jelentés szerint a panaszos az általa megfigyelt, három hajléktalan férfi igazoltatása után lekezelően, támadóan vonta kérdőre a rendőröket az intézkedés jogalapját illetően. A rendőrök ezt követően foganatosítottak intézkedést a panaszossal szemben. Igazolásra szólították fel, amelynek a panaszos eleget tett.

A rendőri jelentés alapján, a panaszos a helyszínen jelezte panasztételi szándékát is, mely panaszát a Panasztestülethez a későbbiekben be is nyújtotta.

A rendelkezésre álló iratok szerint a panaszos igazoltatására az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján volt szükség. Az igazoltatás konkrét indokát a jelentés nem adta meg, mindössze annyit közölt, hogy a panaszos magatartása számon kérő volt. Megkérdezte, hogy mi alapján és miért „vegzálják” a hajléktalanokat. A kérdésre a rendőr általános tájékoztatást adott, utalt arra, hogy a * téren nagyobb számban fordulnak elő hajléktalanok, valamint arra, hogy esetleg körözhetik őket, illetve egyre jellemzőbb a szabálysértések vagy bűncselekmények erőszakos elkövetése. A panaszos viselkedése, kommunikálása zavartnak tűnt, ezért a rendőrök feltételezték, hogy esetleg kényszergyógykezelés alatt állhat, ezért igazoltatták.

Megállapítható ugyanakkor, hogy az igazoltatásnak, mint rendőri intézkedésnek célhoz kötöttnek kell lennie, amelyet minden esetben olyan konkrét tényeknek, körülményeknek kell megalapozniuk. Jelen esetben az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt egyik igazoltatási ok sem állt fenn és a panaszos – a rendőr számára szokatlan – kommunikációja sem szolgálhatott az igazoltatás indokául. A panaszos által feltett kérdések tartalma a panaszos beadványában foglaltak alapján, valamint a rendőri jelentésekben egybehangzóan az intézkedés

jogalapját firtatták. E tényen kívül zavartságra utaló konkrét mozzanatot nem tartalmaztak, így e felvetés minden alapot nélkülöz.

Tekintettel arra, hogy a rendőrök a panaszos igazoltatását azt követően végezték el, miután számon kérte a rendőröket a hajléktalanokkal kapcsolatos, igazságtalan gyakorlatról, ezért megállapítható, hogy a panaszos jogalap nélküli igazoltatása egyfajta szankcióként került foganatosításra.

A fentiek alapján a panasz – a Panasztestülettel egyetértve – megalapozott.

3. A rendőr kulturálatlan szóhasználata.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés szerint *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”*

Az Rtv. 16. § (4) bekezdése szerint *„A rendőr nem alkalmazhat kínzást, kényszervallatást, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot, az erre vonatkozó utasítást köteles megtagadni. A rendőr az ilyen magatartás tanúsítójával szemben, annak megakadályozása érdekében, a szolgálati beosztására, a rendfokozatára, személyére tekintet nélkül köteles intézkedni.”*

A Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexének 1. pontja szerint *„a rendőr önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”*

Az 5. pont szerint: *„a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”*

A 7. pont utolsó mondata szerint *„tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”*

A panaszos állítása szerint a rendőr többször is azt mondta a panaszos által felvetett kérdéseivel kapcsolatosan, hogy „leszarom”, illetőleg miután felvették a panaszos adatait az igazoltatólapra és befejeződött az intézkedés, a rendőrök kicsit eltávolodtak a panaszostól és a rendőr jól hallhatóan azt mondta a társának, hogy „a kurva anyját”. Ezt a kifejezést a panaszos úgy érezte, hogy neki címezte a rendőr.

A rendőr jelentésében foglaltak szerint a panaszos megállt, félrerakta a kerékpárját és odament a rendőrökhöz abból a célból, hogy számon kérje tőlük az intézkedésük okát. A panaszos a rendőrökkel lekezelő módon kommunikált, a beszédstílusa támadó és kérdőre vonó volt. A rendőrök a párbeszédből azt vonták le, hogy a panaszos viselkedése zavart volt, esetleg gyógyszeres kezelés alatt állhatott. Az igazolásra történő felhívást követően ismételt fenyegető jelleggel lépett fel a rendőrökkel szemben. A panaszos sérelmezte a helyszínen, hogy a rendőr beszédstílusa nem tetszik neki.

A sérelmezett kifejezés – „leszarom” – elhangzását – az egyik rendőr jelentésében tagadta, míg a másik rendőr által használt szó tekintetében érdemben nem nyilatkozott.

A másik rendőr jelentésében foglaltak szerint, amikor a panaszos okmányai visszaadásra kerültek és az intézkedést befejezték egy ismeretlen gépkocsiból kikiabáltak az abban tartózkodók a rendőrök felé, hogy „kurva anyátok”, amelyre azt a választ adta, hogy a „te kurva anyádat”, Ezt a kifejezést a panaszos meghallotta, a kijelentést magára vette, majd távozott a helyszínről.

A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés elvárható. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A káromkodások miatti panasz a Panasztestület állásfoglalásával egyetértve megalapozott.

4. A panasztételi jogról történő hiányos felvilágosítás.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés alapján *„A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”*

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint *„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.”

Az Rtv. 93. § (1) bekezdés alapján *„A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.”*

Az Rtv. 93/B. § (2) bekezdés szerint *„A panaszt az intézkedést követő harminc napon belül lehet előterjeszteni és a beérkezéstől, illetve az áttételtől számított harminc napon belül kell elbírálni.”*

A panaszos a beadványában kifogásolta, hogy a panasztétel lehetőségéről a rendőrök nem megfelelően tájékoztatták, csupán annyit mondtak, hogy „lehet menni a Teve utcába panaszt tenni!”.

Az egyik rendőr nyilatkozata szerint a „lehet menni a Teve utcába panaszt tenni!” mondatot, a másik rendőr rögtön kiegészítette azzal, hogy a panaszát bármelyik kapitányságon megteheti. Elmondása szerint azonban a felhevült állapotban mind a két rendőr elfelejtette a szakszerű tájékoztatást.

A rendőr jelentésében foglaltak is a fentieket támasztják alá, illetve kiegészítette még azzal, hogy a panaszos a környező bármelyik Rendőrkapitányságon, vagy a * Rendőrkapitányságon is megteheti panaszát.

Megállapítható ugyanakkor, hogy az intézkedő rendőr teljes körű tájékoztatásának mindenképpen ki kellett volna a fentiekben idézett panasztételi lehetőségekre terjednie, illetve arra is, hogy azt milyen határidőn belül teheti meg.

A Panasztestülettel egyetértve megállapítható, hogy a rendőr az intézkedés során hiányos tartalommal tett eleget a panasztételről való tájékoztatási kötelezettségének.

A panasz a panasztételi jogról történő felvilágosítás hiánya tekintetében megalapozott.

(A Panasztestület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga csekély mértékű sérelmét állapította meg.)

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, a 10. § (1) bekezdése, a 60 § (1) bekezdése;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjai, 92. § (1) és (2) bekezdései, 1. § (1) bekezdése, (2) bekezdés 1., 3. és 4. pontjai, 2. § (1) bekezdés, 16. § (4) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 93. § (1) bekezdése, 93/B. § (2) bekezdése.
- A Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexének 1., 5. és 7. pontjai.

Budapest, 2017. június 12.

Tisztelettel:

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**